

Okhaldhunga Times

Juni 2011

Kjære venner!

Flaskebørste tre - Callistemon

I forrige OT spurte vi etter alternative navn for flaskebørstetreet. En plantekyndig leser har nå opplyst oss om at treet hører inn under planteslekten Callistemon. Så nå kaller vi det Callistemon tre, og har blitt litt klokere. Takk for hjelpen!

Det er alltid hyggelig å få respons på det vi skriver her i OT. Etter forrige nummer skrev en av dere: *"Interessant å lese om sykehusplanene. Hvordan ligger dere an i forhold til finansieringen? Er den god nok til at planene kan gjennomføres som ønsket? Fint hvis dere skriver litt om dette i neste nyhetsbrev."* Derfor:

Utbyggingsfond

Vi har altså fått et kostnads-overslag på i overkant av seks millioner kroner. Til nå er det samlet inn nøyaktig kr. 1.344.929,- på fondet som Normisjon har opprettet for gaver til sykehusutbyggingen (se aller nederst i dette brevet). I tillegg har det de siste årene blitt gitt mer penger ømerket Normisjons arbeid i Nepal enn det som er brukt der. Midler fra det "overskuddet" vil bli brukt til utbyggingen, i samme størrelsesorden som selve fondet. Videre er det tatt initiativ for å reise penger hos støttegrupper i andre land, spesielt Australia og USA, men foreløpig har dette gitt bare beskjedne resultater.

Så et svært omtrentlig anslag er altså at det til nå er reist penger til å finansiere snaut halvparten av det utbyggingen vil koste. Videre er det jo en vanlig erfaring med byggeprosjekter at de viser seg å bli dyrere enn beregnet.

Vi er godt i gang, men fremdeles trengs det mye støtte for at planene skal kunne gjennomføres.

En helt

Han våkner grytidlig en morgen. Det brenner i uthuset borti skogen!

Der finnes vanligvis bare familiens ku og bøffel, men i natt skulle jo datteren og to nabojenter overnatte der også!

Han løper gjennom skogen. Når han kommer fram ser han ikke noe til jentene, så de har nok kommet seg unna. Men dyra står bundet inne og lager mye bråk. Han kommer seg inn, og i kaoset får han ut dyra før ilden tar helt overhånd. Først etterpå får han øye på datteren, hun er der inne fremdeles, og kommer seg ikke ut. Nå er uthuset overtent, men han må inn igjen. Klærne tar fyr, både på han og henne. Men han får henne ut. Så orker han ikke mer.

Fjorten timer senere kommer naboene bærende med de to hit, de har gått kontinuerlig med bærer på stiene. Faren har mest omfattende brannskader, nesten tretti prosent av huden er oppbrent. Datteren har forbrent ca femten prosent, men hennes skader er dypere. De får akuttbehandling, og overlever de første kritiske døgnene.

Nå er det to uker siden. Hva har vi kunnet gi dem?

Et overfylt, mørkt sykerom. Sårskift annenhver dag, som ennå i lang tid vil være så smertefulle at de trenger full narkose. Begge har infiserte sår, vi har det ikke rent nok. Begge

trenger intensiv ernæring, helst intravenøst, som vi ikke har. Begge hører at den andre har vondt. Behandling av svære brannskader er vanskelig, vi kan det ikke godt nok. Han gjorde en heltedåd. Det er naboen som forteller om det, selv sier han ikke så mye. I en rettferdig verden ville han vært belønnet og berømmet. Sjelden har vi følt oss så utilstrekkelige som nå.

Nå ser det ut til at datteren vil overleve. Ansiktet blir nok bra. Men vi vet ennå ikke om høyre arm og ben kan reddes.

Frisk datter til Keshiri Maya!

Mange vil kjenne Keshiri Maya. For halvannet år siden fikk hun en sønn som var en pike. Samuel ble Sarmila. Hun er salt-taper og en medisinsk utfordring for et lite sykehus uten alle muligheter for prøver. Men hun lever og legger endelig på seg og går med støtte og alltid med et lite smil om munnen. Vi blir alltid minnet om Guds godhet mot mor og barn når vi ser henne.

Men så fikk mor overraskende besøk av sin mann som jobber i utlandet. Hun ble gravid, og avsluttet med noen uker i ventehjemmet. Så fødte hun en flott, frisk datter! Hun fikk navnet Nåde. Nå har mor Kesheri født sju barn og har tre levende, en på 20 år og disse to små som begge dier sin mor begjærlig samtidig.

Lille Nåde blir lagt på sin mors bryst.

Mor Khesheri kan undre seg over at hennes barn ser ut til å være friskt.

– Av Guds nåde er hun blitt velsignet, er tanken som fyller henne og som gir barnet navn.

Nakkebrudd

Vi får jo innlagt absolutt alle slags pasienter her på dette sykehuset. Likevel er det en type som skiller seg ut som aller vondest. Det er de som brenner rygg eller nakke i fallskader, og får varige, store lammelser etterpå. Vi har hatt mange slike gjennom årene. En del lindrende behandling kan vi gjøre, men det er tragisk å sende dem tilbake til landsbyen med store lammelser, og vite hva slags liv som ligger foran dem.

Men de siste ukene har vi gjort en ny erfaring:

En kvinne i 40-årene ble innlagt tolv timer etter at hun hadde falt ned et stup. Vi fant et brudd i nakken med svær forskyvning av en nakkevirvel. Det gjorde at nervene i ryggmargen kom i klem. En arm var lammet, og bruddet var så ustabil at det var overhengende fare for at flere nerver ville bli avklemt og lammelsene spre seg.

Vi la henne i nakkestrekk. Bildet viser en klemme rundt hodet, et tau fra klemmen over en trinse, og så tolv kg(!) sand i sekker som gir strekk. Hodeenden på sengen er hevet med nesten en halv meter, så hun ikke skal trekkes baklengs ut av sengen. Behandlingen hjalp!

Dagen etter var lammelsene i armen på retur, og nytt røntgenbilde viste at nakkevirvlene var strukket inn på linje igjen. Hun må fortsette behandling med strekk, og så krage, i totalt seks uker. Det er ubehagelig, men en bagatell i forhold til de problemene hun ellers ville fått. Vi har prøvd denne behandlingen på to pasienter tidligere, da uten effekt. Så dette var en stor oppmuntring for oss alle.

Forsterkninger

Det blir for tøft for oss gamle besteforeldre å være alene i Okhaldhunga. Så nå får vi hjelp!

Fra september tar Endre og Simon, som da er to og fire år gamle, med seg mamma og pappa for å hjelpe oss. Vår svigerdatter Åshild er fysioterapeut og vår sønn Martin er i ferd med å bli kirurg. De skal være her fram til mai 2012. De store skal jobbe, de små skal passe på oss. Det gleder vi oss til!

De gode hyrder

Vi hadde kjærkomment besøk i påsken av yngstesønn Øystein og kamerat Johannes.

De fant fort ut at det vi trengte mest var en geitebukk. Så de kjøpte en kullsvart en til oss, som overraskelse. Vi tok det pent, synes vi.

De gode hyrder viste seg å være gode. De ga bukken bort til en ung mor på 15 år på ernæringssentret. Hun var blitt gift litt fort til en svigerfamilie og mann som ikke likte henne så godt.

Men bukken ble en god hjelper for ekteskapet! ”Da blir de kanskje glad i meg når jeg kan bidra med en bukk” Var den unge konas respons når hun fikk vite hun skulle få den.

De kom tilbake etter fjorten dager, barnet hadde lagt på seg og det unge ekteparet snakket sammen og hadde tro på ekteskapet, og bukken var ennå ikke spist.

Svermetid

Våren er tid for sverming, for alle skapninger. De siste dagene har det vært ”dronning-slepp” fra alle maur-bol her i Okhaldhunga. Nye dronninger og droner legger ut på sitt livs eneste flygetur, og fyller luften med milliarder ørsmå vingslag.

Bare en av titusener lykkes med å finne en partner, og deretter et trygt sted å bygge nytt bol. Resten blir spist.

Vi kan sitte på verandaen og se fugleflokker som stuper ned i svermene av flygemaure, som om de var digre matfat. Det er festdager både for fugler og maur. Skaperen drysser liv over jorda.

Skifte i redaktørstolen.

Fra fire tusen meters høyde, på toppen av Pikey Peak, sender vi en rododendron bukett til den nye redaktøren av Okhaldunga Times for juli og august, Dr Eivind Kåre (EK) Osnes. Både lesere og folk i Okhaldunga ønsker deg velkommen!

Vi passerte den toppen på en fire dagers fottur fra Okhaldunga til Jiri, der vi fikk en buss til Kathmandu på vei til Norge. God sommer!

Hilsen Kristin og Erik

Støtt gjerne fondet for utbygging av Okhaldunga Sykehus.
Da brukes Normisjons kontonummer: **1503.02.13537**
Overføringen må merkes:
"Fond Okhaldunga sykehus. Prosjektnummer: 118.15.354"